

Tán Tụng Mẹ

Thơ: Xuân Ly Băng

Nhạc: Tuấn Kim

1. Đời lạnh lắm gió sầu gieo sương buốt, khắp không gian bàng bạc ý cô

đơn, con đến đây trong một buổi chiều buồn giữa lòng Mẹ ái ân ngàn thương

mến! Con thấy chi trong tinh tuyến thanh vẹn, ôi bao la, một thế giới huyền

siêu! Đây thanh quang đây thơ nhạc rất nhiều, suối hương hoa chảy ngàn trùng bất

tận... con chấp tay nguyện dâng lời tán tụng:

Đk. A - vê! A - vê! Mừng Trinh Nữ siêu phàm! Đầu cựa

xà Người đã dẫm nát tan và khai sinh cho vạn mùa hồng phúc, E - và

xưa là nguyên nhân chết chóc. A - vê! A - vê! Mừng Trinh Nữ siêu

phàm! Tân E - và, Bà sinh sự sống Bà ôi! Hiển danh thay một phẩm tước tuyệt

vời: Bà là Mẹ của Đức Chúa Trời.

2. Từ muôn thuở Thiên Chúa Cha đôn ân phúc, chọn Bà lên thiên chức Mẹ Ngôi

Hai, ban đặc ân cho Bà để chịu thai, không vương mắc một giây nào tội

nguyên, và trọn đời linh hồn Bà sáng chói, không tội

riêng không hình ảnh bất toàn. Ôi Ma - ri - a! Người Trinh Nữ cao sang! Đã chịu

thai bởi Thánh Linh cực trọng, và sinh con, Đấng vạn đời hy vọng.

3. Lòng Bà đã mang thai vị Cứu Thế, cánh tay Bà đã ẵm ôm bế

bông, cặp mắt Bà đã chiêm ngưỡng bao năm Con Thiên

Chúa là Ngôi Tử giáng thế, là sự Sống, Ánh huy hoàng cứu

chúc, ngày đêm qua giữa môi trường phúc lộc, là Thánh

gia, đây thánh đến ba lần: Na - Gia - Rét, nơi lên xuống của Thiên

Thần, để truyền đạt ý Thiên đình cao cả.